

ת"פ 48774/08/17 - מדינת ישראל נגד נאור יצחק, ליאור כהן - הסתיים, מנתאל נחום, רון בודקוב - הסתיים

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 48774-08-17 מדינת ישראל נ' יצחק ואח'

בפני בעניין:	כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר מדינת ישראל
המאשימה	ע"י ב"כ עו"ד אבי בוזו, תביעות ש"י נגד 1. נאור יצחק ע"י ב"כ עו"ד מאיר ארנפלד 2. ליאור כהן - הסתיים ע"י ב"כ עו"ד לימור זקן 3. מנתאל נחום ע"י ב"כ עו"ד עמנואל הדנה 4. רון בודקוב - הסתיים ע"י ב"כ עו"ד ארז בר צבי
הנאשמים	

גזר דין - נאשם 1

כתב האישום המתוקן

הנאשמים הודו בעובדות כתב האישום המתוקן, והורשעו בביצוע עבירה של **תקיפה הגורמת חבלה של ממש ע"י שניים או יותר**, לפי סעיף 382(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי ביום 12.8.2017 בשעה אחת לפנות בוקר הגיע נ"א (**המתלונן**) למסיבת יום הולדתו של טל אזולאי במועדון במישור אדומים. המתלונן הגיע בלוויית בת זוגו, עדן זוהר (**עדן**). באותן נסיבות, ניגש נאשם 1 אל המתלונן וביקש לשוחח עמו בצד. המתלונן ונאשם 1 סרו הצידה, ונאשם 1 סיפר למתלונן שעדן הייתה בעבר בקשר זוגי עם חברו, ושהאחרון אינו מרוצה מהקשר הזוגי החדש שלה. המתלונן ביקש לסיים את השיחה, התרחק מנאשם 1 וחזר לשבת עם עדן. בסמוך לאחר מכן, ניגש נאשם 1 למתלונן וביקש לשוחח עמו. המתלונן התלווה לנאשם 1 מחוץ למועדון, כשנאשם 1 דורש מהמתלונן להתרחק מעדן. המתלונן בתגובה אמר שאינו מעוניין לשמוע זאת. בשלב זה התקרבו אליו נאשמים 2 ו-3 ונאשם 3 אמר למתלונן להתרחק מעדן. באותן הנסיבות הניף המתלונן קסדה שהייתה בידו באופן מאיים. אז הכה נאשם 1 את המתלונן באגרוף בפניו, ומיד לאחר מכן היכוהו גם נאשמים 2-3 באגרופים בפניו, כל אחד אגרוף אחד. המתלונן התרחק מהמקום וחזר לחבריו. אז התקרב נאשם 1 אל המתלונן כשבידו בקבוק

ואיים לתקוף אותו. אדם שזהותו אינו ידועה למאשימה מנע זאת ממנו. בהמשך התקרב נאשם 2 למתלונן והיכה אותו באמצעות ידו בראשו. כתוצאה מכל האמור, נגרמו למתלונן תחושת רדימות בפנים, שטף דף בעין שמאל ומספר שברים בארובת עין שמאל, שהצריכו ניתוח וקיבוע אחד השברים בפלטה ובברגים.

מהלך הדין

כתב אישום זה הוגש יחד עם בקשה להותרת תנאי שחרור הנאשמים (מעצר בית מלא) על כנם עד לתום ההליכים. ברבות הזמן הוקלו התנאים. התיק הועבר אלי לצורך שמיעת ראיות, וחלו להישמע העדים. אלא שבעקבות הדברים שעלו בעדויות, הצעתי לצדדים לשוב ולהידבר ולהגיע להסדר. ואכן, כעבור זמן מה, הציגו הצדדים הסדר, לפיו זוכה נאשם 4, בעוד נאשמים 1-3 הודו בכתב אישום מתוקן בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ע"י שניים או יותר. הוסכם על שליחתם של הנאשמים לשירות המבחן לצורך עריכת תסקיר, תוך שהמאשימה הבהירה, כי עמדתה היא למאסר בפועל.

תסקירי שירות המבחן

בעניינו של הנאשם הוגש תסקיר בחודש פברואר 2020. מהתסקיר עלה כי מדובר בצעיר כבן 22, בן למשפחה מסורתית. אחיו הגדול מרצה עונש מאסר ארוך בעקבות מעורבות באירוע אלימות, כיום יוצא לחופשות. לעובדה זו ולעובדת היות אח נוסף מעורב בפלילים השפעה על חיי המשפחה וחיי של הנאשם. הוא סיים 12 שנות לימוד ושנות ילדותו לא היו פשוטות. הוא שאף להתגייס ליחידה מסוימת בצבא, אך גויס ליחידה אחרת, ערק משירות ובסופו של דבר הופטר מן השירות. כיום הנאשם עובד כסוכן ברשת מזון סמוך למקום מגוריו. מצבה הכלכלי של המשפחה אינו בכי-טוב. לנאשם אין עבר פלילי ולדבריו, כל חייו שאף להתרחק מפלילים, במיוחד נוכח החוויות המשפחתיות בהקשר זה. הוא ציין כי אף נטל הלוואה אותה הוא משלם, על-מנת לשלם את עלות הייצוג המשפטי של אחיו הגדול. הוא נטל אחריות חלקית למעשה, שכן למרות שהתחרט על הדברים שאמר למתלונן, טען כי לא היה מעורב באלימות. נוכח נכונותו של הנאשם להשתלב בטיפול בתחום מניעת האלימות, ביקש שירות המבחן שהות לבחון תהליך זה.

בחודש מאי ובחודש אוקטובר 2020 הוגשו 2 תסקירים נוספים, ובהם ביקש שירות המבחן דחייה בת 4 חודשים, וזאת משום שבשל משבר הקורונה, לא הצליח הנאשם להשתלב בקבוצה טיפולית.

בחודש פברואר 2021 הוגש תסקיר נוסף ממנו עלה, כי כבר בחודש נובמבר 2020 החל הנאשם להשתתף במפגשים של טיפול קבוצתי, ואולם לאחר כשבעה מפגשים, נקטע המהלך עד להתבהרות מצב הדברים בשל משבר הקורונה. הנאשם משתף פעולה באופן מלא עם תהליך והביע שביעות רצון ביחס אליו. בינתיים עובד הנאשם כשכיר בחנות בעיר מגוריו, ושירות המבחן ציין לחיוב את היציבות התעסוקתית שלו. בשל כך ביקש שירות המבחן דחייה נוספת למיצוי התהליך הטיפולי.

בחודש יוני 2021 הוגש התסקיר האחרון. מהתסקיר עלה, כי הנאשם התמיד בשיתוף הפעולה עם שירות המבחן, הגיע כמעט לכל המפגשים של הקבוצה הטיפולית בשירות המבחן ונטל בה חלק משמעותי, במהלכו התקדם עד מאוד בהבנת

הכשלים בהתנהגותו וברכישת כלים חדשים. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם אמנם מתקשה להכיר בכך שפעל באלימות נגד המתלונן, אך קיבל אחריות להתנהגותו הפסולה ולדרדורו את המצב שלא לצורך, וכן הביע אמפתיה כלפי המתלונן וכן רצון לעבור תהליך של צדק מאחה למולו. השירות סבר, כי הנאשם חווה את ההליך הפלילי באופן מרתיע, לא נפתחו לו תיקים חדשים, הוא רכש כלים להתמודדות עם קשיים, ומגלה רצון להתקדם בעבודה ולרכוש מקצוע בתחום ייעוץ המשכנתאות. אם בתחילה סבר שירות המבחן, כי ימליץ על הטלת מאסר בעבודות שירות, הרי שכעת סבר שניתן להטיל על הנאשם עונש של של"ץ בהיקף 200 שעות, פיצוי למתלונן, התחייבות וצו מבחן. שירות המבחן התלבט בשאלת ההמלצה על ביטול ההרשעה, ובסופו של יום, נוכח חומרת העבירה וקבלת האחריות החלקית, לא בא בהמלצה בהקשר זה, מה גם שלא הוכח נזק קונקרטי מהותרת ההרשעה על כנה.

טיעונים לעונש

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית. במסגרת הטיעונים לעונש בעניינו של נאשם 2 עתרה המאשימה להטלת עונש מאסר בפועל של 12 חודשים, והיא שבה על עמדתה גם בהקשר לנאשם 1. כמו כן עתרה להטלת ענישה נלווית. הסניגור, מצדו, ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן.

קביעת מתחם הענישה - מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המוגן - העבירות אותן עבר הנאשם פוגעות בערך המוגן של שלום גופו ונפשו של אדם. מידת הפגיעה בערך המוגן, שעה שמדובר בפגיעה בצוותא במתלונן במתחם בילויים, על רקע ויכוח מיותר וסתמי, היא בינונית.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין - בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם: אין מדובר בעבירה מתוכננת, אלא בוויכוח סתמי ומיותר שיצא מכלל שליטה בשל "משחקי אגו". החומרה היא בביצוע בצוותא, ובתרומת כל אחד מהנאשמים להסלמת המצב, שתוצאתו הפגיעה הפיזית במתלונן. יחד עם זאת, תרומתו של נאשם 1 לאירוע מכרעת (גם בהתחשב בגילו המבוגר יותר בהשוואה לאחרים), והוא שיזם את האירוע, והסלים אותו עד שהסתיים היכן שהסתיים. בנס לא נגרם נזק גדול יותר למתלונן, ופוטנציאל הנזק עצום. למרות גילם הצעיר, כל אחד מהנאשמים אחראי בלעדית לעבירה וצריך היה להימנע ממנה.

מדיניות הענישה הנוהגת - מנעד הענישה בעבירות מסוג זה הוא רחב אך לרוב "ממוצע הענישה" עומד על מאסר בעבודות שירות. ברע"פ 2462/18 **פלוני** נ' **מ"י** (מיום 27.3.2018) נדון עניינו של צעיר שתקף עם שבעה אחרים אחר עם לום וגרם לו לשיסוף עמוק בקרקפת. אושר מתחם שבין 6 ל-24 חודשי מאסר, והנאשם נדון ל-8 חודשי מאסר בפועל. מקרה זה חמור ממקורו וניתן לגזור ממנו לקולא. בע"פ (נצרת) 19762-08-16 **בוהדנה** נ' **מ"י** (מיום 3.1.2021) הואשם אדם בתקיפת עובד ציבור, תקיפה חבלנית ואיומים, בכך שתקף בחכה שני פקחים. נקבע מתחם שבין מאסר מותנה ועד 8 חודשי מאסר, והנאשם נדון ל-5 חודשי מאסר בעבודות שירות. מקרה שניתן להשוות למקורו והוא אף קל ממקורו במקצת. ברע"פ 4495/19 **פלוני** נ' **מ"י** (מיום 4.7.2019) נדון עניינו של נאשם שתקף עם אחר קטינים בסטירות וגנב פלאפון. הוא נדון ל-5 חודשי מאסר בפועל - מקרה חמור ממקורו. ברע"פ 266/18 **פלוני** נ' **מ"י**

(מיום 13.2.2018) נדון מקרה של שני צעירים שתקפו קטין בטייזר וגרמו לו חבלות מבלי שהתגרה בהם. שם נקבע מתחם שבין 10 ל-30 חודשי מאסר ונגזר על הנאשם עונש של שנת מאסר. מקרה זה חמור ממקרו. ברע"פ 310/18 **אשורוב נ' מ"י** (מיום 11.2.2018) נדון מקרה שבו תקף הנאשם ביחד עם אחר קטין שנמלט מהם, וכשנתפס על-ידם, היכוהו ובעטו בו. אומץ שם מתחם שבין מאסר קצר ועד 18 חודשי מאסר, והוטל מאסר של 5 חודשים בעבודות שירות. נדמה שמדובר במקרה הדומה למקרו. מתחם דומה נקבע ברע"פ 5023/18 **בדיר נ' מ"י** (מיום 28.6.2018) שם הורשע אדם בתקיפה חבלנית בצוותא, בהפרת הוראה חוקית ובהפרעה לשוטר, ונדון בשל מכלול העבירות ל-5 חודשי מאסר בפועל.

מתחם הענישה - לפיכך, מתחם הענישה צריך לעמוד על מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות, ועד 18 חודשי מאסר.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40"א לחוק העונשין - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: שירות המבחן עמד על קבלת אחריות חלקית מצד הנאשם לחלק הפיזי של האירוע, אך על קבלת אחריות מלאה ביחס לאחריותו לאירוע ולדרדורו. שמעתי את דברי הנאשם היום, ולדעתי הוא עדיין אינו מפנים לגמרי, את אחריותו למצב הדברים, הגם שאין לי ספק שלא רצה בתוצאה אליה הגיע האירוע. לצד זאת, הנאשם השתתף בטיפול ארוך בשירות המבחן באופן פעיל ומוצלח וגם אני שותף לתחושת שירות המבחן כי הנאשם התבגר והפיק לקחים. הנאשם לא הפר את תנאי שחרורו ולא פתח תיקים חדשים, כאשר למרות נסיבות חייו הקשות, נהג כל חייו באחריות כלפי משפחתו, ואף נטל על עצמו, מוקדם מהנדרש, אחריות גדולה ביחס לאחיו ולשאר בני משפחתו.

המיקום במתחם - אלמלא חלוף הזמן הרב מאז תחילת ההליכים ואלמלא הירתמות הנאשם לתהליך טיפולי ששכנע אותי כי עלה על דרך המלך, באופן שגם אי פתיחת תיקים חדשים מוכיח זאת, היה מקום להטיל על הנאשם מאסר בעבודות שירות לתקופה ניכרת. אלא שסברתי שהטלת מאסר בעבודות שירות בשלב זה, בוודאי שליחתו של הנאשם לכלא, תדרדר אותו ותוביל אותו לעולם שממנו ניסה להימלט בעשור האחרון, נוכח הדוגמה הרעה שקיבל מאחיו. גם סברתי, שהטלת מאסר בעבודות שירות בשלב זה, יוביל לאובדן פרנסתו של הנאשם, שבני משפחתו, עדיין סמוכים עליו במידה ניכרת. לכן מצאתי לחרוג מהמתחם מטעמים אלו.

גזירת הדין

לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 600 שעות שירות לתועלת הציבור (של"ץ), אשר ירוצו לא לפני 9.9.2021 על-פי תוכנית שיכין שירות המבחן ובפיקוחו. התוכנית תוגש בתוך 30 יום מהיום. ככל שתידרש תקופה העולה על שנה לביצוע העבודות, אתן לכך אישור. הנאשם הזהיר כי אי-קיום צו השל"ץ באופן משביע רצון עלול להביא להפקעת הצו ולדין מחודש בשאלת גזר הדין הראוי לרבות הטלת מאסר בפועל;

ב. 8 חודשי מאסר, שלא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם את העבירה בה הורשע, בתוך שלוש שנים מהיום;

ג. קנס בסך 1,000 ₪, או 4 ימי מאסר תמורתו אם לא ישולם. הקנס ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים ב-1 בכל חודש החל מיום 1.9.2021. לא ישולם תשלום במועד או לא ישולם כלל, יעמוד הקנס לפירעון מיידי. מורה על קיזוז הקנס מההפקדה שבתיק. ככל שתיוותר יתרת חובה, תשולם כפי שקבעתי. ככל שתיוותר יתרת זכות תוחזר לנאשם על אף כל הוראת עיקול;

ד. פיצוי למתלונן בסך 2,000 ₪. הפיצוי ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.9.2021, וב-1 לכל חודש רציף ועוקב. אי עמידה בתשלום מי מהתשלומים תביא לפירעון מיידי של הפיצוי ולתוספת הפרשי הצמדה וריבית פיגורים כחוק;

ה. צו מבחן לתקופה של 18 חודשים מהיום. במהלך תקופה זו הנאשם מחויב בשיתוף פעולה עם שירות המבחן, כאשר מובהר כי הפרת הצו תוכל להביא לפתיחה מחודשת של המשפט וגזירת עונשו של הנאשם, לרבות עונש מאסר.

ו. התחייבות בסך 5,000 ₪ שלא לעבור כל את העבירה בה הורשע במשך שנתיים מהיום. הובהר לנאשם שמשמעות ההתחייבות היא, כי אם יעבור את העבירה בתוך התקופה שצוינה, בית המשפט שיגזור את הדין יהא חייב לחלט את ההתחייבות כקנס.

יש לשלוח לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ט' אב תשפ"א, 18 יולי 2021, במעמד הצדדים.